

РЕШЕНИЕ

№ 2168

гр. София, 03.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 48 състав,
в публично заседание на 13.03.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калина Пецова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова, като разгледа дело номер **992** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от АПК.

Първоначално делото е образувано е по жалба вх.№ 39672/12.11.21г на П. А. А. от [населено място] и с проц.представител адв. А. А. против Писмо-отказ изх.№ САГ21-ТП00-252-/1/23.09.21г на Гл.Архитект на СО по негово заявление вх.№ САГ21-ТП00-252/21.07.21г за изменение на ОУП от 2009г. на СО.

В жалбата се сочи, че Писмото представлява волеизявление на административния орган, с което по същество се отказва на заявлението, респ. представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл.21 от АПК. Съгласно Общия устройствен план от 2009г. на СО, имотът на жалбоподателя попада в устройствена зона Тго, като със заявлението си е поискал изменение на зоната- в Жг/каквато е била зоната по предходен ОУП на СО/, предвид нереализираното дълги години мероприятие и непроведено отчуждаване на имота вече 57 години. Моли се за отмяна на Писмото като процесуално и материално незаконосъобразно, немотивирано и неправилно, като се допусне изменение на ОУП относно въпросната устройствена зона. В уточняваща жалба се сочи, че Гл.Архитект е следвало да препрати заявлението на компетентния да изменя общия устройствен план орган, което не е сторил, а се произнесъл сам с обжалваното писмо.

По делото е постановено Решение №4286 от 27.06.2022г., с което е прието, че е налице индивидуален административен акт, който обаче се явява нищожен, поради некомпетентност на органа, като е съобразил, че компетентният орган да одобрява Общите устройствени планове, респ. да процедира измененията им, е Министерски

съвет на Република България.

В рамките на проведен касационен контрол, по административно дело № 9180/2022г. по описа на ВАС, решението на АССГ е отменено, а делото е върнато за ново разглеждане, при съобразяване с мотивите на ВАС, с оглед лисата на произнасяне по съществуващото на спора при първоначалното разглеждане на делото, при следните съображения и указания:

Обсъден е отговора на ответника, като е прието, че в писмото е посочено, че според чл. 127, ал. 8 от Закона за устройство на територията /ЗУТ/ ОУП на Столична община, както и измененията на действащия ОУП, се приемат с решение на Министерски съвет по реда на ЗУТ и спазване на Закона за устройството и застрояването на Столична община /ЗУЗСО/, като основанията за изменение на ОУП са посочени в чл. 134, ал. 1 от ЗУТ. Посочено е още, че дори и да е изтекъл срокът за отчуждаване на процесния имот, то това не променя устройствената зона, в която същият попада съгласно ОУП на Столична община, нито обективира правно основание за изменението му по смисъла на хипотезите, посочени в чл. 134, ал. 1 от ЗУТ, както и че следва да се има предвид и нормата на чл. 103а, ал. 1 от ЗУТ.

ВАС обсъдил, че за да обяви за нищожно оспореното писмо, административният съд е приел, че същото представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21 от АПК и чл. 214, т. 1 от ЗУТ, доколкото с него се слага край на административното производство и по същество се отказва на искането от заявлението, както и че същото е издадено от орган без правомощия. Посочено е, че е прието от съда, че компетентен да се произнесе по искането за изменение на ОУП на Столична община от 2009 г., в съответствие с чл. 127, ал. 8 от ЗУТ, е Министерски съвет на Република България, а не главният архитект на Столична община, на база на което е приел, че писмото е нищожен акт, като издадено от орган без съответната компетентност.

ВАС извежда извод, че правилно първоинстанционният съд е приел, че писмо изх. № САГ21-ТП00-252/1/23.09.2021 г. на Главния архитект на Столична община представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21 от АПК и чл. 214, т. 1 от ЗУТ, подлежащ на съдебен контрол.

Приел обаче за неправилно изведеното от съда, че оспореният отказ е постановен от некомпетентен орган, както и че в съответствие с чл. 127, ал. 8 от ЗУТ, компетентен да се произнесе по заявлението на жалбоподателя е Министерски съвет на Република България. Приел, че в конкретния случай, със заявление вх. № САГ21-ТП00-252/21.07.2021 г. П. А. е сезирал Главния архитект на Столична община с искане да допусне/разреша изработването на проект за изменение на ОУП на Столична община от 2009 г. по отношение на собствения му поземлен имот с идентификатор 68134.206.63, попадащ в УПИ I „за озеленяване с режим Тго“, кв. 288, и в устройствена зона „Тго“ по ОУП на Столична община, като се промени тази зона на устройствена зона „Жг“. Посочил, че по съществуващото си това заявление съставлява искане за изготвяне на предложение за разрешаване изготвянето на проект за изменение на действащия ОУП, а не искане за приемане на решение за одобряване на изменение на ОУП по чл. 127, ал. 8 от ЗУТ, което безспорно е в компетентността на Министерски съвет на Република България. С оглед това, посочил, че приложима в процесния случай не е нормата на чл. 127, ал. 8 от ЗУТ, а тази на чл. 124, ал. 1 от

ЗУТ, съгласно която Общинският съвет приема решение за изработване на проект за изменение на действащ ОУП по предложение на кмета на общината. В съответствие с цитираната разпоредба и предвид съдържанието на заявление вх. № САГ21-ТП00-252/21.07.2021 г., компетентен да се произнесе по същото е бил кметът на Столична община, който е следвало да извърши преценка на искането и в случай, че прецени неговата основателност да изготви предложение до Столичен общински съвет /СОС/ за приемане на решение за допускане изработването на проект за изменение на ОУП на Столична община в частта относно имот с идентификатор 68134.206.63, попадащ в УПИ I „за озеленяване с режим Тго“, кв. 288. Прието е, че в случая, доколкото е налице Заповед № СОА21-РД09-455/22.03.2021 г. на Кмета на Столична община, с която на главния архитект на Столична община е делегирано правомощието да прави предложение до СОС, придружено от задание по чл. 125 от ЗУТ, за приемане на решение за изработване на проект за ОУП или за неговото изменение на основание чл. 124, ал. 1 и чл. 127, ал. 8 от ЗУТ /т. 1.11/, то последният към датата на постановяване на оспорения акт е бил компетентният административен орган за разглеждане на подаденото от жалбоподателя заявление и извършване на преценка налице ли са основания за започване на процедура по изменение на ОУП на Столична община чрез изготвяне на доклад с предложение за изменението до СОС.

При тези мотиви и указания, делото е върнато за ново разглеждане от АССГ, по повод което е образувано настоящото производство.

В проведеното съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. А., който поддържа жалбата, моли за уважаването ѝ и претендира разноските по делото по списък. Представя писмени бележки. Депозира молба за поправка на протокола в частта „вместо изменение на ПУП“ да се чете „изменение на ОУП“. Молбата е изпратена до ответника, който не е заявил становище в предоставения му срок. Съдът намира, че се касае за техническа грешка, а не за хипотеза на необходимост от поправка на протокола, като ще зачете волята, изразена в о.с.з , че се оспорва отказ за проектиране на изменение на „ОУП“, а не на „ПУП“.

Ответникът Главен архитект на Столична община се представлява от юрк П., която оспорва жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Въпросът с допустимостта на жалбата е разрешен, като съдът намира същата за допустима, като депозирана в срока и съобразно изискванията на АПК, пред надлежния съд, от лице с активна процесуална легитимация/адресат на Писмото и заявител в административното производство. Писмото представлява годен за оспорване административен акт, тъй като с него всъщност се слага край на административното производство и по същество се отказва на искането от заявлението.

По фактите се установява следното: Жалбоподателят е подавал предходни заявления до ответника, но те са били с друг предмет/искане да се поправи грешка в ОУП09г, искане за разяснение относно действащ ПУП и устройствена зона и др/. Начало на административното производство е поставено със заявление на жалбоподателя до ответника с вх.№ САГ21-ТП00-252/21.07.21г. С него се иска допускане на изменение на ОУП09г на СО, като устройствената зона, в която попада имотът на жалбоподателя ПИ № 68134.206.63 по КККР, представляващ УПИ I- ”за

озеленяване в режим на Тго”, кв.288г, [жк], район К. село-,гр.С./, се измени от Тго на Жг.

Ответникът се е произнесъл по заявлението с обжалваното Писмо-отказ с изх.№ САГ21-ТП00-252-/1/23.09.21г., видно от което е прието: имотът на жалбоподателя попада в устройствена зона Тго по ОУП09г; тази зона е част от зелената система на СО, като имотите в нея-дори да са частни, са предвидени за публични нужди; чл.208 ал.1 от ЗУТ е обявен за противоконституционен на 15.09.20г, като е отпаднал срокът за отчуждаване на имота; съгл. чл. 127 ал.8 от ЗУТ- ОУП на СО и измененията в него се приемат от МС на РБ по реда на ЗУТ и ЗУЗСО; изменение на ОУП09г на СО може да стане само на основанията по чл.134 ал.1 от ЗУТ; действащият ПУП13г отрежда имота за озеленяване и това съответства на зона Тго по ОУП09г; имотът подлежи на отчуждаване по реда на ЗОБС, като не е налице нито една от хипотезите на чл.134 ал.1 от ЗУТ за изменение на ОУП; в случая е приложим и чл. 103а ал.1 от ЗУТ.

Настоящият състав на съда намира жалбата за неоснователна, при съобразяване на следното:

Както е безспорно установено в производството, актът е издаден от компетентен административен орган, при условията на делегация.

Същият не е в предвидената от закона форма, но съдържа ясни мотиви относно разпоредения резултат, с оглед което последното не се явява съществено нарушение, което да е достатъчно за отмяна на акта.

От изложените мотиви се извлича волята на органа, който е съобразил действащите разпоредби съобразно установената фактическа обстановка и е извел извод за липса на основания за изменения на плана, респ. за разрешаване на проектирането за това.

След разглеждане на първоначално образуваното производство и като съобрази предмета на спора, съобразено с указанията на ВАС, съдът приема, че постановеният отказ следва да се разглежда като приравнен на заповед за отказ за разрешаване на изменение на устройствен план, в частност общ устройствен план в частта, засягаща ПИ с идент. 68134.206.63 по КККР, съставляващ УПИ I- „за озеленяване в режим на Тго“, кв. 288 по плана на местност[жк], район „К. село“. Не се спори и се установява, че имотът попада в зона „Тго“ – терени за локални градини и озеленяване, т.33 от Приложение към чл. 3, ал.2 от ЗУЗСО- собствен на жалбоподателя.

В проведената процедура, която следва да се процедира по реда на чл. 124, ал.1 във връзка с чл. 125 от ЗУТ, следва да бъдат разгледани предпоставките на чл. 124, ал.1 във връзка с чл. 125 във връзка с чл. 103а от ЗУТ.

Както бе посочено, с оспореното писмо жалбоподателят е уведомен, че съгласно чл. 10, ал.2 от ЗУЗСО устройствената зона „Тго“ е част от зелената система на С., а съгласно чл. 11 предназначението на устройствени зони или самостоятелни терени на зелената система може да се променя само в устройствена зона или самостоятелен терен на зелената система от друг вид по чл. 10, ал.1 от ЗУЗСО.

Съдът намира тези изводи на органа за законосъобразни.

Видно от отправеното заявление до органа е, че заявителят е поискал да му бъде разрешено изработване на изменение на ОУП в частта относно неговия собствен имот при следните мотиви: Собственият му имот попада в зона „Тго“ и е с отреждане – за озеленяване в зона Тго. Същият счита, че такива имоти следва да са задължително публична собственост от една страна, а от друга – правото на Общината да отчужди имота е погасено. С оглед това е поискано разрешаване на проектиране за изменение на отреждането от зона „Тго“ в зона „Жг“ – жилищна зона с преобладаващо

високоетажно застрояване съгласно т.1 от Приложението към чл.3, ал.2 от ЗУЗСО. Съгласно чл. 127, ал.7 от ЗУТ правилата и нормативите за устройството и застрояването на Столична община се определят със специален закон. Съгласно чл. 127, ал.8 от ЗУТ, ОУП и измененията в него се приемат от Министерски съвет по реда на ЗУТ и при спазване на ЗУЗСО. Препраща се към основанията на чл. 134, ал.1 от ЗУТ. Съгласно тази норма, изменение на плановете е допустимо ако: настъпят съществени промени в общественно-икономическите или устройствените условия, при които е бил съставен планът; 2. възникнат нови държавни или общински нужди за обекти - собственост на държавата, на общините или на експлоатационните дружества, или отпадне необходимостта от изграждане на такива обекти; 3. възникнат инвестиционни инициативи, които ще се реализират със средства, осигурени по международни договори или от държавния бюджет, както и от инвеститори, сертифицирани по реда на Закона за насърчаване на инвестициите; 4. отпадне необходимостта от изграждане на сгради, мрежи и съоръжения за специални нужди на избраната и сигурността на страната; 5. се констатира явна фактическа грешка, имаща значение за предвижданията на плана; 6. се налага предвижданията му да бъдат съобразени с одобрен парцеларен план, разрешен на основание чл. 124а, ал. 9; 7. са налице условията за създаване на индустриален парк по смисъла на Закона за индустриалните паркове. Съгласно ал.2, т.1 от чл. 134, налице е основание за изменение на ПУП, ако в съответния срок по чл. 208 не е започнала процедурата за отчуждаване, което е и настоящата предпоставка, визирана от заявителя.

На първо място, в процесния случай се иска разрешение за проектиране на изменение на ОУП, а не на ПУП.

На следващо място, съгласно чл. 10, ал.2 от ЗУЗСО имотите, попадащи в устройствена зона „Тго“, в каквато попада процесният съобразно ОУП, са част от зелената система на Столична община. Съгласно чл. 11 от с.з., предназначението на устройствени зони и самостоятелни терени на зелената система по чл. 10, ал. 2 и 3, както и предназначението на поземлени имоти, попадащи в тях, може да се променя само в устройствена зона или в самостоятелен терен на зелената система от друг вид по чл. 10, ал. 2, съответно в предназначение, допустимо само в тези зони и терени. Съгласно ал. 2 от нормата, извън случаите по ал. 1 не се допуска изменение на общия устройствен план с цел промяна на предназначението на територии и поземлени имоти, предвидени за градини, паркове и лесопаркове.

Следователно, не е допустимо съобразно действащите норми на специалния ЗУЗСО, да бъде изменян общият устройствен план по отношение на имоти, попадащи в зона „Тго“, освен при посочените условия и предпоставки, които в случая не са налице и не са заявени от жалбоподателя.

Действащият ПУП за м.[жк]е одобрен с Решение № 404 по протокол №43 от 18.07.2013г. на СОС, като ПИ 68134.206.63 попада в УПИ I „ за озеленяване с режим на Тго“, кв. 288г, което е в съответствие с предвижданията на зоната „Тго“ съгласно ОУП.

С оглед това и разпоредбата на чл. 103а от ЗУТ, не са налице предпоставките за изменение и при съобразяване с изложеното по отношение на чл. 134, ал.1 от ЗУТ.

Не са налице и предпоставките на чл. 62а, ал.5 във връзка с ал.2 от ЗУТ, тъй като не е такава е заявлението на лицето до органа и липсват предпоставките за провеждане на посочената процедура, както и при съблюдаване на специалното изискване на специалния закон – чл.11 от ЗУЗСО.

По изложените съображения, съдът приема, че постановеният отказ е съответен на Закона, поради което жалбата срещу него следва да бъде оставена без уважение.

При този изход на спора, в полза на процесуалния представител на ответника следва да бъде присъдено претендираното юрисконсултско възнаграждение в размер от 200 лева, съобразно фактическата и правна сложност на делото и при съобразяване с разпоредбите на чл. 143 от АПК във връзка с чл. 37 от ЗПП и чл. 23 от Наредбата за правната помощ.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал.2, предл. последно и чл. 143 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалба, вх.№ 39672/12.11.21г. от П. А. А. от [населено място] против Писмо-отказ изх.№ САГ21-ТП00-252-/1/23.09.21г на Главния Архитект на СО по негово заявление вх.№ САГ21-ТП00-252/21.07.21г. за изменение на ОУП от 2009г. на СО в частта досежно неговия собствен имот.

ОСЪЖДА П. А. да заплати в полза на СО сумата от 200 /двеста/, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на оспорване пред ВАС в 14-дневен срок от връчването му на страните.

Преписи от решението да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: